दुःखैरितिषष्ठ्यर्थेतृतीया दुःखं वनगमनरूपंदुःखसाधनं ॥ ११ ॥ सर्वथा रामस्यादुःखकरणमेवमेश्रेयइत्याह ॥ यदीति ॥ अदुःखार्हस्य रामस्य दुःखमकृत्वा यदि मम संक्रमणं स्वर्गप्रतिगमनं भवेत् ॥ तदा स्वर्गसुखमाप्नुयामित्यन्वयः ॥ मरणेवराप्रदानजन्यदोषोपिन जीवतोहिसाप्रतिज्ञेतिभावः ॥ १२ ॥ ममप्रियं रामविप्रियेण क्रियोजयसेइत्यन्वयः ॥ १३ ॥ अकीर्तिःस्त्रीजितइत्यकीर्तिर्जन्मसंपादितां कीर्तिं परिभविष्यतीत्यर्थः ॥ १४ ॥ यत्संबंधिप्रदोषे स्वनिवेशप्रवेशात्पूर्वंसूर्योस्तमगमत् रजनीचाभ्यवर्तत सात्रियामा चंद्रमंडलमंडितापि आर्तस्य दुःखवतः विलपमानस्यच नव्यभासत नप्रकाशेनसुखदाःभूत् विलापेनैवरात्रिकालोव्यतीतइतिभावः ॥

सुखानामुचितस्यैवदुःखैरनुचितस्यच॥दुःखंनामानुपश्येयंकथंरामस्यधीमतः॥११॥यदिदुःखमकृत्वातुममसंक्रमणंभवेत्॥अ
दुःखार्हस्यरामस्यततःसुखमवाप्नुयां॥१२॥नृशंसेपापसंकल्पेरामंसत्यपराक्रमं॥किंविप्रियेणकैकेयिप्रियंयोजयसेमम॥१३॥
अकीर्तिरतुलालोकेध्रुवंपरिभविष्यति ॥ तथाविलपतस्तस्यपरिभ्रमितचेतसः॥ १४ ॥ अ[illegible]गमत्सूर्योरजनीचाभ्यवर्तत ॥
सात्रियामातदार्तस्यचंद्रमंडलमंडिता॥ १५ ॥ राज्ञोविलपमानस्यनव्यभासतशर्वरी ॥ [illegible]विनिश्वस्यवृद्धोदशरथोनृपः॥
॥ १६॥ विललापार्तवद्दुःखंगगनासक्तलोचनः॥ नप्रभातंत्वयेच्छामिनिशेनक्षत्रभूषिते॥ १७॥ क्रियतांमेदयाभद्रेमयायंरचितो
जलिः॥ अथवागम्यतांशीघ्रंनाहमिच्छामिनिर्घृणां॥ १८॥ नृशंसांकैकयींद्रष्टुंयत्कृतेव्यसनंमम॥ एवमुक्त्वाततोराजाकैकेयींसंय
तांजलिः॥ १९॥ यतः साशर्वरी हिंसिका तस्येतिशेषः ॥ शृणातीतियोगात् ॥१५॥१६॥ आर्तवत् रोगपीडितवत् ॥ यद्वा स्वार्थेवतिः ॥ शृण्वतां दुःखंयथाभव
ति तथाविललाप ॥ यद्वा दुःखंप्राप्येतिशेषः ॥ अथ दुःखवशाद्राज्याअव्युष्टिंप्रार्थयते नप्रभातमिति ॥ त्वयेतिपाठे त्वयागतया जायमानं प्रातःकालमित्यर्थः ॥ तवेतिपा
ठे त्वत्संबंधिप्रातःकालमित्यर्थः॥१७॥ मे मह्यं भद्रे निशे एवंहितस्याःकल्याणदत्वं ॥ प्रभाते रामविवासनभयमितिभावः ॥ गम्यतां त्रियामयात्वया ॥ रात्र्यपगमे प्रजास
न्निधानेनैतद्दर्शनाभावइतिभावः ॥ यद्वा प्रभाते रामगमनेन झटितिमरणेसत्यस्याअदर्शनमितिभावः ॥ नाहमिच्छामि द्रष्टुमित्यन्वयः ॥ १८ ॥ १९ ॥